

Agrotehnica - Ca Stiinta

Acest **curs** prezinta **Agrotehnica - Ca Stiinta**.

In acest PDF poti vizualiza cuprinsul si bibliografia (daca sunt disponibile) si aproximativ doua pagini din documentul original.

Arhiva completa de pe site contine 16 fisiere, intr-un numar total de **65 pagini**.

Fisierele documentului original au urmatoarele extensii: doc.

Extras

Tema 1: Agricultura - ramură a economiei naționale. Agrotehnica - ca știință.

1.1 Obiectivele și particularitățile agriculturii ca ramură a economiei naționale.

1.2 Obiectivele și particularitățile agrotehnicii ca știință.

1.3 Particularitățile fondului funciar al R. Moldova.

1.4 Noțiuni de biosferă, biocenoză, agrofitecenoză

1.1 Obiectivele și particularitățile agriculturii ca ramură a economiei naționale.

Producerea agricolă este o producere specifică și are unele deosebiri față de industrie, ele sunt:

Plantele în agricultură sunt folosite în calitate de colectori a energiei solare unde se conservează sub formă de substanță organică. Masa biologică ce se formează pe planetă constituie 0,1% din energia solară, care cade pe pământ 50% din ele sunt folosite la respirație.

Anual pe pământ în rezultatul procesului de fotosinteză se formează 164miliarde tone de materie organică, inclusiv pe litoral 110 miliarde tone restul în oceanul mondial. Aproximativ 5% din masa organică formată se fixează în sistemele agroecologice și este folosită de către om.

Cantitatea medie de căldură care revine la 1 cm² pe planetă este egală cu 168 kkal, 56 din ele sunt înghițite de atmosferă, 40 kkal sunt reflectate de la suprafața pământului și rămân pe pământ 72 kkal. Din aceste 72 kkal 50% sunt folosite pentru evaporarea apei. Pe teritoriul Moldovei la Nord 105kkal/cm², Centru 110 kkal/cm², Sud 115 kkal/cm². Pentru formarea recoltei e necesar de 80-90 tone de CO₂ (în atmosferă se află 2,3 trilioane de tone), în oceanul mondial se află de 6 ori mai mult, în atmosferă - 12x 104 tone. Tot aerul se află în stratul de jos al atmosferei mai ales la 5 km. Însă aer se poate întâlni și la înălțime de 20.000km. Necesitatea diurnă de O₂ a unui om este de 800 gr., anuală 300kg Plantele sunt obiecte strângătoare de energie. Ele sunt folosite de om ca obiect al muncii și ca unelte de muncă. Ca obiect al muncii plantele exercită asupra sa acțiunea agricultorului, cum este alegerea soiului, crearea soiurilor și hibrizilor noi, determinarea densității plantelor la suprafață, stabilirea termenilor de însemînțare. Ca unelte de lucru plantele refac natura, ele folosesc energia luminii pentru crearea substanței organice. Cu ajutorul plantelor se efectuează legăturile ecologice în natură și în agrosisteme. Plantele au o acțiune puternică asupra societății. Relațiile din societate depind în mare măsură cui aparțin aceste plante.

Producerea agricolă ocupă teritorii imense. Suprafața totală ce este folosită an de an pentru semănatul culturilor pe glob este egală cu 1,4 miliarde de hectare sau aproximativ 10 % din toată suprafața uscatului. Lărgirea suprafeței de semănat în multe raioane ale planetei este limitată deoarece pe 20 % sunt ocupate de munți, pe 20 % din teritoriu este frig, altele 20 % sunt ocupate de pustii, 10 % au o grosime a solului care nu dă posibilitate de a lucra, restul 30 % este folosit mai puțin de jumătate. Aceasta suprafață mare este necesară pentru a colecta energia solară. Ocupând suprafețe mari agricultura deseori

întâlnește multe obstacole naturale cu care este greu de a lupta, cum ar fi înghețurile, seceta, revărsările râurilor, ploile abundente ș.a.

Ca ramură a economiei naționale este producere continuă sau neîntreruptă. În afară de aceasta nivelul dezvoltării agrotehnicii la momentul actual nu este atât de înalt pentru a satisface necesitatea de a forma rezerve de lungă durată, totodată multă producție alimentară nu are capacitatea de a se păstra timp îndelungat, de aceea este necesar de a produce producție alimentară în fiecare an.

La baza producerii agricole se află organisme vii, plantele, animalele, microorganismele. De aceea această producere se mai numește biologică. Pentru ridicarea producerii este nevoie de a cunoaște biologia acestor organisme.

Creșterea plantelor de cultură este un proces îndelungat care este legat cu factorii de vegetații o parte din care practic nu pot fi reglate de om, singur planta este un organism viu și este mai complicat decât orice mașină. Mașina este creația omului și poate fi dirijată de mentalitatea lui, pe când în biologia plantelor sunt multe întrebări pe care omul nu le cunoaște până la sfârșit. Cum sunt: Schimbul de substanțe, procesul de fotosinteză, ereditatea. De aceea dirijarea formării roadei este mai complicată, necătînd la aceasta știința agronomică și practica au ajuns la succese mari, cultivarea roadelor înalte, însă ele rămân în urmă față de dezvoltarea tehnicii.

În agricultură este caracteristic efectuarea lucrului în ciclu, este foarte încordată perioada de vegetație. În timpul căreia în unele faze sunt momente critice, în privința îndeplinirii lucrărilor ele necesită îndeplinire în termeni optimali (semănatul, combaterea organismelor nocive, recoltarea). În agricultură brațele de muncă nu pot fi folosite uniform, în afară de aceasta în timpul lucrului muncitorii de obicei lucrează separat. De aceea este nevoie de o conștiință înaltă.

În agricultură este folosită tehnica specială, care în cele mai multe cazuri lucrează în mișcare, deseori această tehnică este folosită numai la sezon, în afară de aceasta ea este costisitoare și voluminoasă.

În agricultură suprafața terenului este limitată.

1.2 Obiectivele și particularitățile agrotehnicii ca știință.

Agrotehnica face parte din ciclul de discipline agronomice a științei agricole. Ea se mai numește agricultură generală sau agrologie. Conținutul agrotehnicii este expus în 5 compartimente.

1. Teoretic general, unde sunt expuși factorii de vegetație și metodele agrotehnice pentru mărirea utilizării lor. Tot aici se descriu legile științifice ale agrotehnicii, precum și regimurile solului termic, hidric, aerian, de nutriție, fertilitatea solului și humusul.

2. Sistemele agrotehnicii - știință despre felurile folosirii raționale și creșterii eficacității agriculturii.

3. Asolamentele, necesitatea și argumentarea științifică a alternării plantelor de cultură, alcătuirea și valorificarea asolamentelor. Sistemele de asolamente.

4. Lucrarea solului în care se studiază întrebările generale, sarcinile, argumentarea teoretică precum și sistemele de lucrare a solului în asolamentele din Republica Moldova cât și concret pentru fiecare cultură.

5. Buruienile și combaterea lor.

Locul principal în agrotehnică îl ocupă asolamentele sau alternarea corectă a plantelor de cultură și lucrarea solului.

Sarcinile agrotehnicii ca disciplină teoretică și practică sunt elaborarea unui complex agronomic care ar putea ridica roada tuturor plantelor de cultură precum și a fertilității solului cu ajutorul diferitor metode fizice, chimice și biologice cu care vom acționa asupra solului și asupra plantelor ținând seama de condițiile climaterice și economice ale zonei date.

